

Media: ΕΣΤΙΑ

Page: 1,27

Published at: 07-08-2022

Author: Surface: 944.95 cm² Circulation: 1080

Subjects:

Χ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Βιβλία για τις θερινές
ἀποσκευές σας **Σελ. 27**

ΒΙΒΛΙΟ

Βιβλία για τις θερινές αποσκευές σας

Κριτική - παρουσιάσεις: Χαρίκλεια Γ. Δημακοπούλου

Μπηκε για τα καλά και με αρκετά καιρόν τρόπο ο Αύγουστος, και όσοι απομένουν στην Αθήνα και τις άλλες μεγάλες πόλεις αναζητούν τρόπο φυγής από τον καύσωνα, καθώς μάλιστα το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος καθιστά δύσκολη και την συνεχή προσφυγή στον κλιματισμό. *Επέλεξα λοιπόν μερικά βιβλία για τις διακοπές σας και για ώρες πραγματικής αναναρχής.*

■ **Στίβεν Πρέσφιλντ, 'Ο μισθοφόρος** (μετρ. Αντώνης Καλοκύρης, εκδ. Πατάκη, σελ. 432, ευρώ 19,70). Τόν λαμπρό Αμερικανό μυθιστοριογράφο γνωρίσαμε πρό ολίγων ετών, όταν εκκλολοφόρησε στην Ελλάδα μία σειρά βιβλίων του εμπνευσμένων από την Αρχαιότητα: «Οι πόλες της φωτιάς» ιστορούν τις Θερμοπόλες, «Οι άνεμοι του πολέμου» την ιστορία του Αλκιβιάδη και τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, «Οι τελευταίες Αμαζόνες» την ιστορία του Θησέως και της Αντιόπης και, τέλος, «Οι άρετες του πολέμου» και «Η ματωμένη έκστρατεία» σελίδες από την πορεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Τώρα, για πρώτη φορά ξανά μετά το

2006 ο Πρέσφιλντ επανέρχεται στον κόσμο της Αρχαιότητας, αλλά τώρα στην Παλαιστίνη του 1ου μ.Χ. αιώνα και την Ιστορία του Αποστόλου Παύλου. Δέν φέρνει στο προσκήνιο τον ίδιο τον Απόστολο, αλλά την προσπάθεια κάποιων άγγελιαφόρων να μεταφέρουν το κείμενο της προς Κορινθίους Α' Επιστολής στην Κόρινθο. Οι άγγελιαφόροι είναι ένας Χριστιανός και ένα κοριτσάκι μουγκό, ένας μισθοφόρος του Ρωμαϊκού Στρατού με καταγωγή από την Αρκαδία και ό μικρός Έβραϊός μαθητής του έν όπλιος. Καί έχουν να αντιπαραίσουν με τους Ρωμαίους, τους Βεδουίνους της Ναβαταίας και της Πέτρας, τους Έβραϊους Ζηλωτές και τις στρατιωτικές μονάδες των Φα-

ρισιανών και των Σαδδουκαίων. Καί εις πείσμα όλων αυτών, μέσα από άπίστευτες δυσκολίες, βαδίζοντας στην Έρημο του Σινά και φθάνοντας στην Αλεξάνδρεια κατορθώνουν τό ακατόρθωτο, να φέρουν την άποστολή τους σε πέρας, έστω και με σημαντικές άπώλειες της ομάδος τους. Το βιβλίο στις ΗΠΑ δέν είχε πολύ καλά ή υποδοχή από την κριτική, συνηθισμένη σε μυθιστορήματα άμιγώς πολεμικά και με σκηνές μαζών. Όμως θεωρώ ότι τό ελληνικό κοινό, πού έχει μεγαλύτερη έξοικείωση με τά γεγονότα των πρώτων ετών της Εκκλησιαστικής Ιστορίας (σε αντίθεση προς τό Προτεσταντικό κοινό, πού έχει γαλουχηθή κυρίως με την Παλαιά Διαθήκη), αλλά και βρίσκεται πλησιέστερα προς την εικόνα των διωγμών των πρώτων Χριστιανών, θα έκτιμηση τό βιβλίο όπως του άρμόζει. Διότι είναι έξαιρετικό, με δράση πού παρακολουθείται άνευστό (τό διάβασα μέσα σε μία ήμερα!) και πολύ άληθινή ιστορική τοποθέτηση στον χώρο και τον χρόνο. Είμαι βεβαία ότι θα μπορούσε να γίνη μία έκπληκτική ταηνία κινηματογράφου, καθώς ή εξέλιξη της πλοκής είναι γρήγορη και με πολλές έναλλαγές και περιπέτειες, ένδο και τά τοπία στά όποία έκτυλίσσεται τό μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας είναι σίγουρα έντυπωσιακά. Αλλά και οι χαρακτήρες έχουν έξαιρετικά ήνογραφηθή και έπιτρέπουν στον άναγνώστη να συμμετάσχει μαζί τους. Καί μία ακόμη παρατήρηση: Το ελληνικό έξόφυλλο είναι άπειρος ώραιότερο από τό πρωτότυπο άμερικανικό!

■ **Jean-Michel Guenassia, Οι χώρες της επαγγελίας** (μετρ. Χαρά Σκαδέλλη, εκδ. Πόλις, σελ. 608, ευρώ 22). Ο συγγραφέας γεννήθηκε στό Αλγέρι και έργασθηκε ως δικηγόρος. Τόν γνωρίσαμε από τό έξαιρετικό μυθιστόρημά του «Η λέσχη των άθεράπευτα αισιόδοξων». Τώρα μάς προσφέρει την συνέχεια των περιπετειών του ήρωά του Μισέλ Μαρινί, πού έχει μόλις λάβει τό άπολυτήριο του λυκείου και πρόκειται να έγγραφή στό Πανεπιστήμιο. Καθιστερεί όμως, είτε κινούμενος άσκόπως στό «Καφέ Καντράν» της Βασιλλής είτε όνειρευόμενος να πάη να συναντήσει την Καμίτ στό κλουμπός, στό Ίσραήλ, όπου εκείνη βρίσκεται

ήδη. Θέλει επίσης να ξαναβρή την Σεσίλ, την άγαπημένη του άδελφού του Φράνκ, πού δέν έπέστρεψε ποτέ από την Αλγερία, διότι έλλοιπότητα από τον γαλλικό στρατό, γιά να υπηρετήσει τά κομμουνιστικά πιστεύω του. Πολλά από τά επεισόδια του βιβλίου, πού έκτυλίσσεται από τό Παρίσι στό Αλγέρι και από εκεί στό Τέλ-Αβίβ και την Αγία Πετρούπολη, προφανώς έχουν κάποια στοιχεία βιοματικά, έστω και άν δέν είναι αυτοβιογραφικά. Αλλά, επειδή ό Γκενασσία έχει και μακρά πορεία στην συγγραφή σεναρίων γιά την τηλεόραση, ή πλοκή ξετυλίγεται με τρόπο κινηματογραφικό και όι χαρακτήρες, κάποιοι έξ αυτών ήδη οικείοι σε εμάς από τό προηγούμενο βιβλίο, έξαιρετικά πεστικοί και άληθινοί. Στην προσπάθειά του να χαράξη την τοιογραφία μιας ολόκληρης εποχής, αυτής των δεκαετιών του 1960 και του 1970, με τις πολιτικές άναζητήσεις μάς γενιάς πού στην Γαλλία είχε άρχισι ήδη να άπογοιτεύεται από τά κομμουνιστικά μηνύματα, με τον άναβρασμό του προβλήματος της Αλγερίας και την άρχη της «επανάστασης της νεολαίας», πρέπει να λεχθή ότι έχει πλήρως έπιτύχει. Γιά όσους γνωρίζουν ιδιαίτερες την γαλλική πραγματικότητα ή περιγραφή της άτμοσφαιράς και των πολιτικών και κοινωνικών μεταπτώσεων είναι έξαιρετική και πάλιν. Θά σας δώσει πολλές ώρες άπολαυστικής άναγνώσεως.

■ **Μαίρη Μαγουλά, Όταν πάγωσε ό Βόσπορος** (εκδ. Μεταίχμο, σελ. 624, ευρώ 20). Το βιβλίο διαδραματίζεται στην Κωνσταντινούπολη τό 1954, όταν γιά μία ακόμη φορά, μετά 25 έτη, ό χειμώνας είναι τόσο δρμύς, ώστε παγώνει ό Εύξεινος Πόντος και μεγάλα κομμάτια πάγου άρχίζουν να κατακλύζουν τά Στενά του Βοσπόρου και των Δαρδανελίων. Σε αυτό τό περιβάλλον του παγετού, ή συγγραφέας επέλεξε τό αυτό πλαίσιο όπως ή Άγκυθα Χρίστη

στό «Δολοφονία στό Όριάν Έξπρέζ», δηλαδή τό τραίνο στην διαδρομή Παρισίων-Κωνσταντινούπολεως πού παγιδεύεται από τους πάγους και μένει σταματημένο στην μέση του πουθενά. Στην άμαιοστοιχία αυτήν βρίσκονται παγιδευμένοι έπάρτες Έλληνες, Έβραιοί, Αρμένιοι, Τούρκοι, Λεβαντινοί και Εύρωπαίοι, άνθρωποι των όποιων ό ζωές έμπλέκονται μεταξύ τους με τρόπο παράδοξο. Μεταξύ τους βρίσκονται και δύο γυναίκες, πού ως κοριτσάκια έγκατέλειφθησαν από τους γονείς τους στά σκαλίκα της έκκλησίας της Αγίας Τριάδος στό Στρωροδρόμι τό 1929, μέσα στον προηγούμενο παγετό στην Πόλη. Τι άπέριναν, πώς προχώρησε ή ζωή τους και πώς τις βρίσκει ό νέος παγετός; Παρακολουθούμε τις άνθρώπινες ιστορίες με ένδιαφέρον και συμπάσχουμε, ένδο όι περιγραφές της Πόλης παραμένουν πάντοτε γοητευτικές και με έντονη νοσταλγία.

■ **Χοσέ Κάρλος Σομόβα, Σπουδή στό μαύρο. Η «προϊστορία» του Σέρλοκ Χόλμς** (μετρ. Χριστίνα Θεοδωροπούλου, εκδ. Πατάκη, σελ. 512, ευρώ 19,90). Ο συγγραφέας είναι Κουβανός πού ζή και σταδιοδρομεί στην Ίσπανια. Είναι έξαιρετικά δημοφύλης και στις δύο πατρίδες του και γενικός στόν Ισπανόφωνο κόσμο. Επέλεξε στό τελευταίο του βιβλίο να μάς μεταφέρει στό Λονδίνο και τό Πόρτσμουθ του 19ου αιώνα. Η νοσοκόμος Άνν Μάικ-Κάρει άναλαμβάνει να νοσηλεύσει έναν άσθενη, τον «κύριο Χ», σε ψυχιατρική κλινική. Ο άσθενής έχει ένα ιδιαίτερο προσόν, αν μπορεί να άναληη κάθε λεπτομέρεια και να συν-

διάξη στοιχεία πού μοιάζουν άσύνδετα μεταξύ τους και τά όποία ίσως μπορούν να δώσουν άπαντήσεις γιά μία σειρά δολοφονιών πού συνταράσσουν τό Πόρτσμουθ και άπελούν την ήρεμία των κατοίκων. Παράλληλως αυτές οι δολοφονίες φέρνουν στό φώς τό ύπόγειο δικτυο παρανόμιων θεάτρων και καταγαγιών. Στο πλευρό της νοσοκόμου βρίσκεται μόνον ένας νεαρός γιατρός, ό Άρθουρ Κόναν Ντόυλ. Καί «ή συνέχεια επί των σελίδων»... Γιά να μην σας χλαιάσo την ιστορία και τό σασπένε!

■ **Κώστας Μπαρμπατάσης, Αυκοχαβία και άλλες ιστορίες** (εκδ. Κέδρος, σελ. 184, ευρώ 11). Ο συγγραφέας είναι ειδικευμένος στην έφαρμοσμένη πληροφορική και την εκπαιδευτική τεχνολογία, τά νέα μέσα πού έχουν πλέον την ήκη τους θέση στην πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο εκπαίδευση. Το βιβλίο του είναι τό πρώτο και άποτελεί συλλογή έξι διηγημάτων, πού διαδραματίζονται στό πλαίσιο της περιόδου του Πολέμου και της Κατοχής, του Συμμοριτοπολέμου και έν συνεχία του κύματος μεταναστεύσεως πού έρήμωσε την ελληνική ύπαιθρο στην δεκαετία του 1950-1960. Τόπος όπου διαδραματίζονται οι έξι ιστορίες είναι ή Δυτική Ελλάδα, Αιτωλοακαρνανία και Ήπειρος, μερικές από τις πιο χύστερες περιοχές της χώρας μας. Οι ήρωες είναι άνθρωποι εύθραστοι, πού δέν μπορούν να άναμετρηθούν με την ζωή και την σκληρότητα των συντοπιτών τους. Είναι παράλληλως όλες ιστορίες φυγής προς τό άγνωστο. Ίδιαίτερο χαρακτηριστικό του βιβλίου ή έπιλογή του συγγραφέα να παρενθέσει και πολλά στοιχεία από την τοπική διάλεκτο των περιοχών όπου διαδραματίζονται οι άφηγήσεις του, μία τάση πού τά τελευταία χρόνια ένισχυεται σημαντικά και άγωνίζεται να άκολουθησει, έν μέρει ίσως, τά διάγμματα του Παπαδιαμάντη. ▲▼

